

V. F.:

ANTON FOERSTER.

ŽIVLJENJEPISEN NAČRT.



ajzaslužnejši mož na slovenskem glasbenem polju je brez dvoma častitljivi regens chori ljubljanske stolnice, naš prvi virtuoz na orgljah, naš najgloblji teoretik, naš najplodovitejši skladatelj in najvplivnejši glasbeni učitelj in reformator — Anton Foerster, sin češkega naroda, ki je postal v dolgoletnem delovanju med slovenskim narodom naš po srcu in po misli. Gotovo ustrezemo mnogoštevilnim njegovim učencem in častivcem, ako podamo sliko njegovega delovanja. V zgodovini naše glasbe je Foerster glavna oseba, okoli katere se je do najnovejšega časa gibal skoro ves naš glasbeni pokret. Z veseljem mu posvečujemo naslednje vrstice. (Ured. „Dom in Sveta“.)



Anton Foerster.

* * *

Anton Foerster je bil rojen dne 20. decembra leta 1837. v Osenicah, vasi okraja Libanjskega na Češkem, kot sin ondotnega nadučitelja in vodja cerkvene glasbe Jožefa Foersterja. Foerster je potomec pedagoške in hkrati muzikalne rodbine, kajti učitelji, in kot taki tudi glasbeniki, so mu bili poleg

očeta tudi še stari oče in praded in tudi vsi trije bratje. Prejšnje dni je bil vsak češki ljudski učitelj tudi glasbenik, vzgojitelj ne le duha, marveč tudi srca; učitelj je bil širitelj glasbe, ki drami srce k veselju, ki ga dviga k plemenitemu poletu, ki rodi v srcu ono blaženo razpoloženje, ob katerem se zaziblje duša v vznosito čuvstovanje. In tak učitelj-glasbenik, pedagog in muzik je bil Foersterjev oče, da, bil je pravi prototip češkega učitelja. Kot naslednik svojemu očetu Tomažu kot učitelj oseniški, je vstrajal Foersterjev oče Jožef na istem mestu, v isti vasi več kot 50 let kot vzgojitelj treh rodov! Bil je otrokom to, kar je bil tudi njih staršem in dedom: odgojitelj v ljudsko-šolskih predmetih in pa vzgojitelj v glasbi. Kot učitelj je zasedel prestol organista v župni cerkvi ter budil ob orgeljskih zvokih in produkcijah od

njega vzgojenega zbora in orkestra srca sovaščanov, blažil je njih duše ob ljubkih starih popevkih, ki kličejo z znanimi svojimi melodijami z neodoljivo močjo v spomin srečo nekdanj prežitih mladostnih dni, čarobnost božičnega veselja, spomladni sijaj velikonočne dobe ali poezijo drugih cerkvenih slavnosti.